

dem for deres kommunale Virksomhed. Der foreligger en Skrivelse fra Justitsministeriet fra Januar 1909, da den daværende Justitsminister Høgsbro havde Ledelsen, hvori der siges, at „da de paagældende Retsbetjente som saadanne paahvilende Forretninger allerede nu i mange Tilfælde gøre det næsten uoverkommeligt for dem ogsaa at varetage det dem som Borgmestre paahvilende Arbejde, og da de førstnævnte Forretninger ville forøges betydeligt efter Procesreformens Gennemførelse, finder Ministeriet Anledning til at henstille, at der af Indenrigsministeriet træffes Foranstaltning til, at de paagældende Retsbetjente kunde blive fritagne for at være Borgmestre.“ Jeg tænker mig, at dette Hensyn har vejet tungt for den daværende Indenrigsminister, da han besluttede sig til at træffe Foranstaltninger paa dette Omraade. Jeg tror, det ogsaa under de kommende Forhandlinger vil være et vigtigt Motiv.

Nu er det klart, at der er adskillige Vanskeligheder at overveje, naar man saaledes skal bryde med en Praksis, som har et Par Aarhundreders Udvikling bag sig. En af Vanskelighederne ligger i, at der er 6 Byer, hvor man allerede nu har en selvstændig Borgmester. Man kan sige, det er ikke klart, hvad man skal gøre med disse 6 ulykkelige Embedsmænd, ikke fordi de ingenting faa at bestille, naar de holde op at være Borgmestre eller Formænd for Byraadet, for der er tillagt dem Magistratsforretninger, der lægge Beslag paa en meget betydelig Del af deres Tid. Vi have fra hver af dem faaet Indberetning om, hvorledes den daglige Gerning er, hvor mange Timer de maa ofre paa f. Eks. den ene og den anden Slags Auktioner, særlig synes Løsoreauktionerne at tynde haardt paa vedkommende Embedsmænds Sind. Sikkert er det, at de overordentlig mange Magistratsforretninger, de skulle besørge, og som Tiden maa gaa med, vel i Virkeligheden ville kunne give Arbejde nok for en Embedsmand, i hvert Fald i de største af Byerne. Dog er det klart, at man ikke vil kunne beholde dem i en Stilling, som ganske svarer til de nuværende, det vilde blive for store Embeder. De ere nu i første Klasse, og dette vilde være urimeligt, hvis man omdannede eller indskrænkede Stillingerne. Naturligvis, de nuværende Embedsmænd kan man intet gøre, men ved fremtidige Embedsbesættelser kan man, hvis man overhovedet vil opretholde Embederne, lade dem gaa ned i en lavere

Lønningsklasse eller indskrænke Kontorholdet, eller hvorledes man nu vil ordne det. Der er imidlertid en anden Vanskelighed, som jeg vil bede ærede Medlemmer og det eventuelle Udvalgs Medlemmer tænke paa for at bidrage til at løse den. Det er Titelen for de 6 Embedsmænd, der paa den Maade bliver tilbage. Naar de ikke længere ere Borgmestre, ere de fortrinsvis Auktionsdirektører og Skifteforvaltere, og jeg ved ikke, hvordan man skal finde en tilstrækkelig smuk Titel for den tilbageværende Virksomhed, men det komme vi naturligvis nok ud over. (Afbrydelse af *Anders Nielsen*). Det ærede Medlem fra Løvel (*Anders Nielsen*) siger, at vi have afskaffet Titler, men det have vi nu ikke. (*Anders Nielsen*: Nej, men der er et Forslag fremme om at afskaffe Titler og Rang). Der er indbragt et Forslag om at afskaffe Titler og Rang, men det Forslag gaar ikke ud paa at afskaffe Betegnelserne for Embedsmænd. Det er noget andet. Saa selv om dette Forslag skulde blive vedtaget, hvad det ærede Medlem fra Løvel maaske vil arbejde for, vil den Opgave alligevel blive tilbage at finde paa en Betegnelse for disse Embedsmænd. Noget skulle de jo kaldes. Det komme vi imidlertid nok ud over.

Imidlertid er det ikke blot disse 6 Byer, det drejer sig om, men der er ogsaa Spørgsmaal om, hvorledes Forholdene ville udvikle sig i de andre Byer. Der er navnlig de økonomiske Vanskeligheder, som jeg tror, det ærede Medlem fra Assens (*Berntsen*) pegede paa — jeg havde desværre ikke Lejlighed til at høre Forhandlingerne før, da jeg maatte være oppe i Landstinget —, og de økonomiske Vanskeligheder maa man selvfølgelig meget nøje undersøge. Der foreligger foreløbig for Ministeriet ikke Oplysninger herom, men vi have tænkt os at udsende et Cirkulære til Byerne for at tilvejebringe Oplysninger om, hvorledes man kunde tænke sig Forholdene ordnede, og skaffe Oplysning om, i hvilken Grad Byerne kunne bidrage til Kontorholdsudgifter til Borgmestrene, hvilket sker nu, i hvert Fald nogle Steder.

Det ærede Medlem fra Frederikssund (*Sigurd Berg*) mente, at der med Hensyn til § 3 skulde udarbejdes en kongelig Resolution, allerede før Udvalgets Forhandlinger afsluttedes, og at dette skulde forhandles med Udvalget. Jeg tror, det ærede Medlem har fuld Ret i den Betragtning, at det vilde være rigtigt at søge Forhandlinger mellem Udvalget og Ministeriet før Lovens Vedtagelse ogsaa om dette, saa at